

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 725/05
15.03.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Милене Саватић, председника већа, Наде Кљајевић и Јелене Ивановић, чланова већа, са саветником Маријаном Тафра - Мирков, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца, "АА", против решења Савезне управе царина 01/1 бр. У/П 697 од 21.5.2002. године, у предмету царинском, у нејавној седници већа одржаној дана 15.3.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца поднета против решења Царинарнице Крагујевац бр. У/П-736/2002 од 25.4.2002. године, којим је одбијен, као неоснован захтев тужиоца за ослобођење од плаћања царине и дажбина за царинско евидентирање робе, за робу која је предмет донације и хуманитарне помоћи, и то за један употребљаван путнички аутомобил марке "ББ", године производње 1991. године, који је пријављен за увозно царинење по ЈЦИ Ј1 бр. 1488 од 23.4.2002. године, ЦИ ВВ.

Тужилац тужбом оспорава решење туженог и предлаже да се поништи. Наводи да је уз ЈЦИ поднео сву документацију из које несумњиво произилази да тужилац испуњава све услове за ослобођења од плаћања увозних дажбина за предметни аутомобил. Истиче да би му аутомобил служио за обављање спортске, бициклическе делатности а да тужени у свом решењу не даје разлоге на основу којих закључује да предметни аутомобил неће користити у наведену сврху.

Тужени орган, изјашњавајући се на наводе тужбе, у свом одговору на тужбу, остао је код разлога оспореног решења и предложио да је суд одбије као неосновану.

Након оцене навода тужбе, разлога оспореног решења, те одговора на тужбу, као и целокупних списа предмета ове управне ствари, а у смислу члана 39. став 1. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ" бр. 46/96), поступајући у складу са одредбом члана 12. став 2. Закона за спровођење Уставне повеље државне заједнице Србије и Црна Гора ("Службени лист Србије и Црне Горе" бр. 1/2003), Врховни суд Србије је нашао да тужба није основана.

Према разлозима оспореног решења, неосновано жалилац оспорава законитост решења Царинарнице Крагујевац којим је одбијен захтев жалиоца за ослобођење од плаћања увозних дажбина на увоз, из донације, коришћеног путничког аутомобила, јер је царинарница правилно утврдила да захтев жалиоца није основан. По схватању туженог, правилно је царинарница, тумачећи одредбе члана 5. и члана 6. став 1. тачка 2. и 3. Закона о донацијама и хуманитарној помоћи, утврдила да предметни аутомобил не би служио непосредно жалиоцу за обављање његове делатности, са којих разлога и нису испуњени услови из цитираних одредаба закона за усвајање жалиочевог захтева.

Суд је ценио наводе тужбе, па је нашао да ова није основана. Ово стога што је одредбом члана 6. став 1. тачка 2. Закона о донацијама и хуманитарној помоћи прописано да се ради коришћења повластице из члана 5. тог Закона (повлашћени увоз предмета донације и хуманитарне помоћи) уз захтев подноси изјава да ће роба бити употребљена у, између осталих, спортске сврхе. С обзиром на овакав пропис, по оцени суда, правилно тужени налази да предметни аутомобил не може бити предмет наведене повластице јер не би био употребљен непосредно у спортску сврху.

Суд је ценио и остале наводе тужбе, па обзиром на напред изнето, неспорно чињенично стање и пропис одредаба члана 5. и 6. Закона о донацијама и хуманитарној помоћи, налази да нису од утицаја на доношење другачије одлуке.

Са напред изнетог, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, суд је тужбу одбио као неосновану и на основу члана 41. став 2. ЗУС-а одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

Дана 15.3.2006. године, У. 725/05

Записничар, Председник већа-судија,

Маријана Тафра-Мирков, с.р. Милена Саватић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

зж